

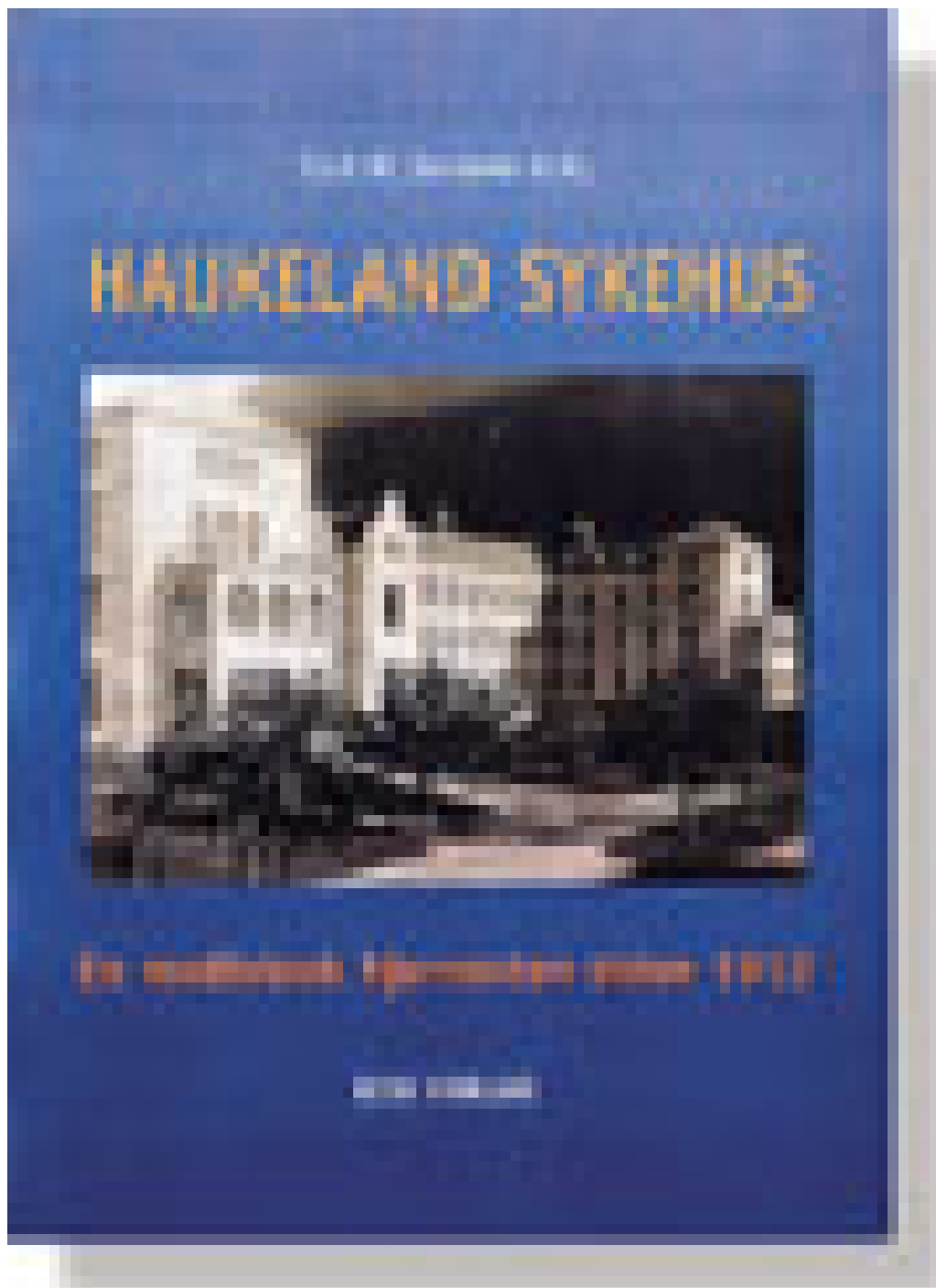

Historien om et varslet jubileum

BOKOVERSIKT

Mye tyder på at interessen for medisinsk historie er oppadgående. Vi ser det i Tidsskriftet (1), og interessen blir ikke mindre av at flere store sykehus fyller runde år for tiden. Det gjør også den offentlige helsetjenesten snart, med utgangspunkt i Bergen, som fikk landets første stadsfysikus med Villads Nielsen i 1603.

Haukeland Sykehus i Bergen har for tiden intet jubileum. Derimot har de en skrivende og historieinteressert kirurg i Carl W. Janssen. Slikt kan det bli bok av, selv om det er noen år til 100-årsjubileet i 2012. Og det skal sykehuset være takknemlig for. Bok er det nemlig blitt, en fargerik og spennende kjærlighetserklæring til en stor og tradisjonsrik arbeidsplass. Sånn sett et flott grunnlagsmateriale for den mer formelle historien om Haukeland Sykehus, som sykehusets ledelse ifølge forordet planlegger å få skrevet til 100-årsjubileet i 2012. Da skal det foreligge en omfattende faghistorisk fremstilling basert på et samarbeid med Historisk institutt ved Universitetet i Bergen.

Den boken som nå foreligger, er i stor grad bygd opp rundt erindringer og opplevelser nedtegnet av veteraner ved Haukeland Sykehus, 14 i tallet. Som erfarne kolleger har de konstatert at de nå faktisk har levd gjennom halvparten av sykehusets historie.

Tidsskalaen blir på denne måten håndgripelig. Begivenheter og anekdoter formidles i umiddelbar form og føyer seg inn i beretninger som dekker tiden før de selv ble aktører i de enkelte fag, og et stykke videre.

Boken er delt i sju avsnitt. Det første tar for seg sykehusforholdene i Bergen i tiden inntil vedtaket ble fattet om å bygge nytt sykehus langt ute på Haukeland gård. Det andre og det tredje kapitlet, som vel må anees som bokens hoveddel, tar for seg prosessen frem til vedtaket og arbeidet med å realisere planen. Så følger utviklingen på de forskjellige avdelingene frem til et sted etter krigen. I innledningen forklarer Janssen hvorfor fremstillingen av sykehusets historie er avsluttet omkring 1960. Etter dette er utviklingen bare behandlet kursorisk, fordi forfatterne har stått de senere begivenhetene for nært. Det er et respektabelt standpunkt.

Boken om Haukeland Sykehus er vanskelig å tolke eller kritisere som faghistorisk dokument, da den ikke har noen uttrykt ambisjon ut over å gi glimt fra sykehusets snart 90-årige historie. Boken har ikke heller et utfyllende noteapparat, noe som bidrar til at lesere uten nært kjennskap til institusjonen lett blir i villrede om hva som utgjør grunnlaget for fremstillingen. På den annen side er det ingen tvil om at boken, både i tekst og bilder, gir lesere både i nåtid og ettertid mange faktaopplysninger. For den som har et nært forhold til sykehuset, fra studietid eller fra eget arbeid som ansatt, vil boken by på både hyggelig og nyttig lesing.

SveinCarstens

SteinarWestin

Institutt for samfunnsmedisinske fag

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

LITTERATUR

1. Nylenna M, Larsen Ø, Westin S, red. Medisin og helse i tidligere tider. Oslo: Tidsskrift for Den norske lægeforening, 2000.

Publisert: 10. desember 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.